

Моріс Метерлінк «Блакитний птах».

«Я хотів сказати, що людство завжди має пориватися вперед, що в цих блуканнях воно завжди росте».

П'єса «Синій птах» проста, легка і радісна, як сон десятилітньої дитини, але водночас і грандіозна.

К. С. Станіславський

Завдання 1. Відповідь одним реченням (2 б).

1. Події розгортаються в різдвяну ніч, бо...

2. Діти вирушають у подорож у пошуках ...

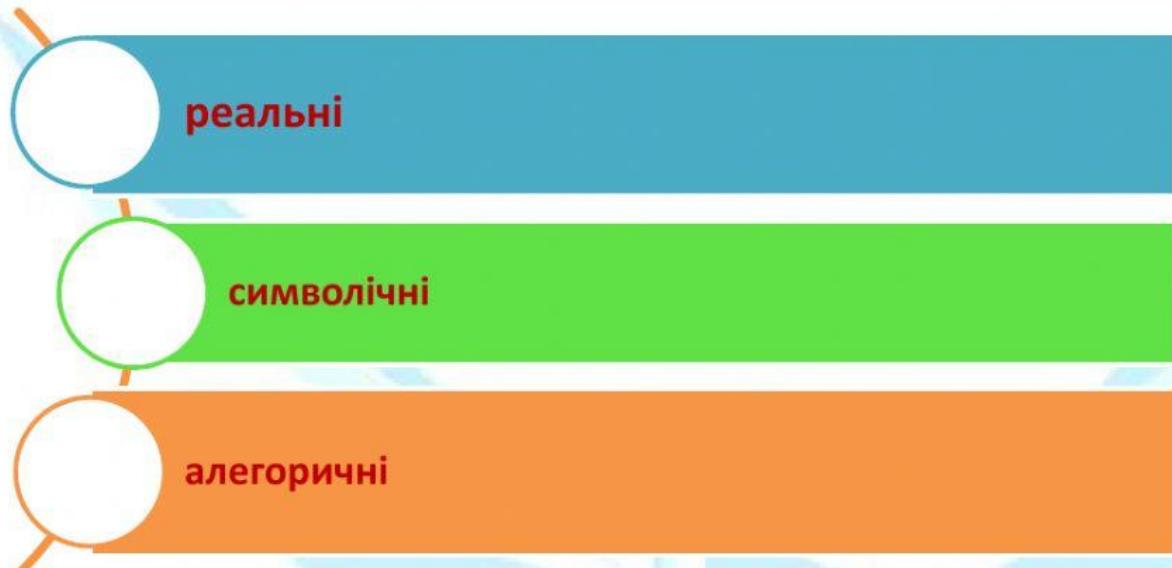
3. Під час подорожі діти знайшли....

4. Із Примарами, Хворобами, Війнами і Смертю діти зустрічаються ...

5. Подорож – це прийом...

6. Героями твору є саме діти, бо...

Завдання 2. Градація образів п'єси (1,5 б).

Завдання 3. Установіть відповідність (1,5 б).

Пес	Самовдоволене міщенство	
Душа Світла	Холод, смерть	
Ніч	Підступність, зрадливість	
Великі Радощі	Мрія про щастя, ідеал	
Блакитний птах	Відданість	
Кішка	Диво	
Найтовстіші Блаженства	Пізнання нового	
Різдво	Духовність	

Завдання 4. Читацьке судження. Спираючись на подані фрагменти тексту, доведіть, що провідним у п'єсі є мотив могутності людини. Що, на думку автора, звеличує людину? (2 б)

Киця. То вислухайте мене... Всі присутні тут — Тварини, Речі й Стихії — мають душу, яку Людина ще не розгадала. Ось чому ми ще не втратили залишки незалежності. Та щойно Людина знайде Блакитного Птаха, вона побачить і збегне геть усе, а ми опинимось у неї в цілковитій залежності...

Пес. Дурниці!.. Людина — над усе!.. Їй треба підкорятися й виконувати всі її накази... Лише в цьому — істина... Я тільки її визнаю... Хай живе Людина!.. Жити й умерти задля Людини!.. Людина — Бог!..

Ніч. Гоподи-Боже!.. У які жахливі часи ми живемо!.. Ані хвилиночки спокою!.. Останніми роками я геть-чисто перестала розуміти Людину... Чого вона прагне?.. Невже має розгадати все?.. Вона осягнула вже третину моїх Таємниць, усіх Страхіт узяв страх — і вони більше не сміють показуватися на людські очі, всі Примари повтікали, Хвороби здебільшого нездужають...

Киця. Знаю, матінко Ніч, усе те я знаю. Часи справді важкі, та й ми хіба самі боремося з Людиною...

Дуб. Так, я знаю: ти шукаєш Блакитного Птаха, себто велику таємницю всіх речей і щастя, щоб Люди закабалили нас іще дужче...

Дуб (аж вибухає гнівом). Ви боїтесь Людини!.. Навіть оці беззахисні діти навіють вам незрозумілий страх, який і перетворив вас на рабів!..

Завдання 5. Проблематика твору (2 б)

Завдання 5. Відповідь на запитання (за вибором) (3 б)

А У чому, за Морісом Метерлінком, шлях людства до щастя?

Б У чому полягає грандіозність п'єси «Блакитний птах»?

Ми живемо сумно й безбарвно. Ми втратили в житті щось дуже важливе й цінне для нас. Ми не бачимо довкола нічого прекрасного, не цінуємо того, що поруч із нами. А головне — не піднімаємо наші голови вгору й не бачимо високого ідеалу. Живучи у світі буденного, ми забули дорогу до невідомого — прихованого смислу, який, незважаючи на всі негаразди й протиріччя, усе ж таки має наш світ.

Моріс Метерлінк

П'єса не закінчується, коли падає завіса після шостої дії: справжній фінал — поза її межами... Справа кожного читача чи глядача — самому дійти до цього фіналу через особисту творчість.

Г. Ібсен

